

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.995 van 24 april 2012
in de zaak A. 193.671/XII-5918**

In zake: de BVBA BAM TECHNICS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kurt Vanthuyne
kantoor houdend te 8870 Izegem
Baronstraat 68
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de CVBA INTERGEMEENTELIJKE VERENIGING VOOR
DUURZAAM MILIEUBEHEER VOOR IZEGEM EN
OMMELAND
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Victor Petitat
kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis
Sportstraat 49
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 augustus 2009, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing dd. 18.05.2009 van de Raad van Bestuur van de Intergemeentelijke Vereniging voor duurzaam milieubeheer voor Izegem en Ommeland (IVIO), Coöperatieve Intergemeentelijke Vereniging met Beperkte Aansprakelijkheid”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 215.398 van 29 september 2011 zijn de debatten heropend en is het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat belast met een aanvullend onderzoek.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2012.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jonas Riemslagh, die loco advocaat Victor Petitat verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Wat de weergave van de feiten betreft wordt verwezen naar het tussenarrest nr. 215.398 van 29 september 2011.

IV. Onderzoek van het tweede middel

Uiteenzetting van het middel

4.1. In dit middel, dat slechts summier wordt uitgewerkt, voert verzoekende partij de schending aan van “de beginselen van behoorlijk bestuur”. Zij blijkt meer in het bijzonder een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel te bedoelen nu zij in dit middel aanvoert dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door haar offerte onregelmatig te verklaren: “het beweerd niet

voldoende nauwkeurig zijn van [de offerte van verzoekende partij] die, volgens de termen van het verslag zelf, nog voor bespreking vatbaar is [...] wordt door [verwerende partij] als ‘essentieel’ beschouwd, daar waar leemten in de offerte van andere kandidaten worden ‘verrekend’”.

4.2. In de memorie van wederantwoord voegt verzoekende partij hieraan toe dat er volgens haar “geenszins sprake [kan] zijn van behoorlijk bestuur in hoofde van verweerster wanneer zij de offerte van verzoekster afwijst op grond van enkele vermeende niet-conforme besteksbepalingen inzake het onderhoudscontract, terwijl de leemten in de offerte van nv Alphontronics [...] werden aangevuld”. Bovendien is de bestreden beslissing “kennelijk onredelijk daar verzoekende partij omwille van enkele bestek[s]bepalingen van minimaal belang (het onderhoudscontract telde slechts voor 5% mee), als kandidaat wordt geweerd, terwijl reeds met het blote oog kan worden gezien dat zij de goedkoopste is”.

4.3. In haar laatste memorie betoogt verzoekende partij nog dat “indien de gunnende overheid dezelfde principes had toegepast op alle inschrijvers dan kon de opdracht aan geen enkele inschrijver gegund worden”. Verzoekende partij stelt dat zij in het verzoekschrift minstens impliciet een middel tegen de toewijzingsbeslissing heeft aangevoerd waar zij stelde dat de leemten in de offertes van de andere kandidaten ten onrechte verrekend werden.

Beoordeling

5. De Raad van State is in zijn tussenarrest nr. 215.398 reeds tot het besluit gekomen dat de offerte van verzoekende partij terecht onregelmatig werd verklaard door verwerende partij op de gronden besproken in het eerste middel. Het tweede middel is dan ook enkel ontvankelijk in zoverre eruit volgt dat de opdracht aan geen enkele inschrijver rechtsgeldig mocht worden toegewezen.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij in haar laatste memorie wil doen uitschijnen blijkt het middel zoals aangebracht in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord enkel gericht te zijn tegen de

onregelmatigverklaring van haar eigen offerte. De verwijzing van verzoekende partij naar de leemten in de andere offertes, dient duidelijk enkel als een argument dat verwerende partij onredelijk zou hebben gehandeld door de offerte van verzoekende partij onregelmatig te verklaren, te worden beschouwd, doch niet als een concreet uitgewerkte grief op zich; ten overvloede kan trouwens worden opgemerkt dat verzoekende partij de offertes van niet alle andere inschrijvers in haar middel betreft.

De nieuwe draagwijdte die verzoekende partij in haar laatste memorie aan het middel wil geven, namelijk dat verwerende partij “dezelfde principes [had] moeten toepassen op alle inschrijvers”, kan niet worden aanvaard. In deze vorm is het middel niet tijdig aangebracht, minstens toont verzoekende partij niet aan waarom zij het middel deze strekking niet reeds in het verzoekschrift dan wel in de memorie van wederantwoord had kunnen geven.

Het tweede middel kan aldus niet tot de vaststelling leiden dat de betrokken opdracht aan geen enkele inschrijver rechtsgeldig mocht worden toegewezen.

Het middel is dan ook niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 april 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest